

3 muntre Viser.

1. Daisy Bell!
2. Adam og Eva.
3. Hypothekvisen.

(Eftertryk forbudtes.)

1. Daisy Bell!

Mel.: Bekjendt engelsk Vals.

Dybtest i Hjertet en Blomst der gror,
Daisy, Daisy!
Hør nu min Elskov med rene Ord,
Hør mig, o Daisy Bell!
Holder du af mig, saa giv mig Ja,
Aa gld det var saa vel!
Tag mod min Haand og min Cykle, hva',
Du yndige Daisy Bell!
Daisy, Daisy! Skjenk dog mit Hjerte No!
Med Rigdom vil ei jeg hysle,
Paa Vogn ei, men paa en Cykle
Til Bryllupsstads
Og til Galas
Paa Tandem vi ta'r vi to!

Pas'maker ei vi behøve vil,
Daisy, Daisy!
Fremad vi spurter mod Skjæbnens Spil,
Elskede Daisy Bell!
Guldring jeg regner for Ingenting,
Den bringer ikke Held,
Nei, vi paa Cyklen har Gummiring,
Du deilige Daisy Bell!
Daisy, Daisy! Stolt gjennem Stov og Krat,
Daisy, Daisy! Kjører jeg med min Skat.
Vi kjøre til Verdens Ende,
Til Lykke og Fred, vi Tvende,
Fra Kjærl og Kiv
Til lyftigt Liv,
Naar først vi har Brovlet forladt.

Uva

Vi vil fun leve i Cyklesport,
 Daisyn, Daisyn!
 Hver Dag vor Elskov en ny Rekord
 Sætter, o Daisyn Bell!
 Lygte paa Cyklen behøves ei,
 Selv gjennem Mulin, nei vel!
 Thi dine Dine jo paa vor Bei
 Vil lyse, min Daisyn Bell!
 Daisyn, Daisyn! For dine Dines Blaa,
 Daisyn, Daisyn! Kan jeg slet ikke staa!
 De lyse som klare Stjerner,
 Som gode Patent-Lanterner,
 Jeg ser fun frem
 Mod dig og dem,
 Ved dem vil min Lykke jeg naa.

 Kuglerne rask gjennem Livets Dal,
 Daisyn, Daisyn!
 Farer, og jeg træder rask Pedal.
 Tro mig, o Daisyn Bell!
 Let som den vingede Friluftsfugl
 Rjører jeg til mit Hjelb,
 Flygter fra Sorgen rask paa mit Hjul
 Med dig, o min Daisyn Bell!
 Daisyn, Daisyn! Alt har dit Die sagt,
 Daisyn, Daisyn. Alt jeg har faaet Fragt
 Paa Cyklen — o Lyft og Lykke,
 Hos mig vil du bo og bygge.
 Top, sæt dig op,
 Vi si'er ei Stop:
 Alverden, af Veien, giv Agt!

2. Adam og Eva.

Mel.: Mens Nordhavet bruser.
 Da Adam fra først kom til Paradis,
 Saa gif han der ganske alene,
 Han drak sig en Bayer og tog en Pris,
 Og saa lidt paa Træernes Grene;
 Han røgte magelig sin Cigar
 Og troede intet bedre var.

 Og Paradis-Æbler han spiste slot,
 Som ikke i Drivhusे groede,
 Men skjont han nu havde det rigtig godt,
 Var det ikke efter hans Ho'de.
 Han højded sig og sagde mut og tvær:
 Man er saa banskat alene her.

Det hørte Vorherre i Himlen op,
Han ynkedes over den Stakkel,
Saa tog han et Ben ud af Adams Krop
Og gjorde et lidet Mirakel;
Da Adam saa sig i Hoven om,
Den yndigste Dame hen til ham kom.

Hr. Adam han bød hende Armen straks:
„Min Frosten, maa jeg ha' den AGre!
Jeg ser, at De er af den samme Slags
Som jeg, — maa jeg byde en Pære!“
Thi Limonade og The og Is,
Det fik man ikke i Paradis.

Fra dette Minut var Hr. Adam glad,
Nu drak han sin Dame til AGre,
Han fatted' sin Lykke, og ved De hvad,
Vor Jord vilde sorgelig være
Foruden Damer — vi blev til Aal, —
Kom lad os drikke hver Dames Skaal!

Jul. Strandberg.

3. Hypothekvisen.

Mel.: Aa Nils Johansen den vene Gutten.
Der blei vel Svingom i Bondesjikken
Dengong dom fik denna Hypotikken,
Aa der blei Pengar aa faa paa Bant
∴ Saa Bonden slap for aa gaa som Fant. ∴

Ja se nu jussom der bort i Balken,
I bare „Tistil“ — ja aassaa Stakken.
Hu Aase raka, hu Aase ssar;
∴ Ja tønk aa simpel hu dengang var. ∴

Aa vesle Else gif me i Hjøse,
Hu maatte kua om Morran løse,
Ja endog Grisen hun maatte gji;
∴ Men sligt ei kaldtes for Svineri. ∴

Aa sjølle Ola, — han kan jeg hugse
I Badmels Trøie og Badmels Buje,
Han hørte Ploug aa han hørte Hær,
∴ Sligt passe kan for en Husmandsslav. ∴

Men da dom fil denna Hypotikken,
Da blei der Svingom i Bondejullen,
Da blei der justsom i Krestian'
::: Me Pons aa Bayer aa Fortpian. :::

Da blei der fulstop med Vin aa Rake,
Na ingen vilde nu staa tilbake
I Traktement eller Klædesdragt;
::: For derved blei man jo til Foragt. :::

Na hoordan git det vel bort i Bakken?
Hu' Aase slængte den' gamle Stakk'en
Na hængte paa sig et Sprinkelværk,
::: De var'nte Skjort aa de var'nte Sørk. :::

Hu' sa', det brugtes uta de fine
(Je' trur dom kaller det — Krenoline),
Det skulde være te Bryd aa Brus;
::: Je tyl's det ligna et — Hønsehus. :::

Men Kvinnfolk gjør det nok or i Hue;
Thi Aase strax vilde blive Frue
Med Silkekjole aa Hat med Hjær,
::: Na Ola kaldte hu' Proprietær. :::

Na vesle Else blev kaldt Elise,
Hu' slap aa varte op flere Grise,
Thi dertil var hu' nu altfor sjong:
::: Hvad skønner Grisen sig paa Sjiniong. :::

Nei, ind te Byen dom hende sendte,
At ei hun skulde bli Bondejente.
Men altimellem en „gul“ en git,
::: Saa Ola Klo'e bag Dret fil. :::

Men Aase sa': „Vi maa folje Sjikken;
Du kan jo laane i Hypotikken!“
Na Ola gjøre som Aase sa',
::: Na strax han fandt, det var noksaa bra. :::

I Skrubskindspels han til Kjørka hjerte,
Na store Selfkap til Bakken forte;
Han kaldtes Bakke aa Proprietær, —
::: Hvad kan en Bonde vel ønske mer? :::

Men Resultatet jeg kan ei skjonne,
Slight maa formodentlig ei sig lønne;
Jeg saa forleden i en Avis,
::: At Bakken solgt var til Underpris. :::

No. 16—96.

Tilhørs i Bilestrædet No. 7, 2den Etage, Kristiania.

S. & Gul Sorensens Bogtrykkeri.